17/05/2020

“Βγήκαμε από την εντατική της υπομονής στον προθάλαμο της χαράς”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Με αναστάσιμη χαρά, για την αποκατάσταση της κοινωνίας των προσώπων μέσα στη Θεία Λατρεία, τελέστηκε σήμερα η Θεία Λειτουργία στους Ιερούς Ναούς και στις Ιερές Μονές της Τοπικής μας Εκκλησίας, μετά από την δίμηνη διακοπή της κοινής λειτουργικής ζωής, λόγω της πανδημίας. Ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος λειτούργησε στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Βόλου, παρουσία του προβλεπόμενου αριθμού πιστών, οι οποίοι στο σύνολό τους κοινώνησαν των Αχράντων Μυστηρίων.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στον διάλογο σωτηρίας του Χριστού με την Σαμαρείτιδα: «ο Κύριος έσπασε τα δεσμά που διχάζουν, άνοιξε τον δρόμο του Αγίου Πνεύματος, μετέβαλε μια αμαρτωλή γυναίκα σε Ισαπόστολο και Μάρτυρα της πίστεως».

Ο κ. Ιγνάτιος επεσήμανε το μέγα χάσμα που χώριζε Ιουδαίους και Σαμαρείτες, όσο και τους κινδύνους που εγκυμονούσε για έναν Ιουδαίο να συναναστρέφεται και να συνομιλεί δημοσίως με μία γυναίκα και μάλιστα Σαμαρείτιδα: «Ο Χριστός δεν την κατέκρινε για τον αμαρτωλό βίο της, δεν αποκάλυψε αμέσως την αληθινή Του ταυτότητα, αλλά αναζήτησε το σημείο της επαφής. Είναι το ζωντανό νερό, που όποιος πίνει δεν ξαναδιψά ποτέ... Μέσα από τον διάλογο της αγάπης, η γυναίκα αναγεννήθηκε και έγινε ευαγγελίστρια της σωτηρίας και για τους συμπολίτες της... Ο Χριστός, όμως, διδάσκει και τους Μαθητές: θερίζετε εκεί που άλλοι έσπειραν και θα σπείρετε εκεί που άλλοι θα θερίσουν. Δηλ. κρατείστε αυτόν τον διάλογο ως υπόδειγμα για το πώς θα μιλήσετε στους ανθρώπους. Συγκατανεύστε στους πονεμένους. Μην καταδικάζετε τους αμαρτωλούς. Ανοίξτε διάλογο μαζί τους και οδηγήστε τους στην αλήθεια. Σπείρετε τον σπόρο της αλήθειας κα αυτός θα καρπίσει, όταν έρθει η ώρα. Αυτός είναι ο Χριστός, τον Οποίο, πολλές φορές, παραποιούμε. Ζητάμε, συχνά, να συμβούν πράγματα μαγικά. Αλλά η πίστη μας δεν είναι μαγεία. Είναι πίστη

Πνεύματος Αγίου και αληθείας. Τί θα γινόταν, άραγε, αν ο Κύριος κτυπούσε με την ράβδο της κρίσεως την αμαρτωλή γυναίκα. Αλλά ήταν ποτέ δυνατό να φερθεί έτσι ο Χριστός; Έπραξε εντελώς αντίθετα από τον τρόπο που εμείς, πολλές φορές, ενεργούμε, εν Ονόματί Του, κατακεραυνώνοντας τους ανθρώπους, για να τους οδηγήσουμε δήθεν στην μετάνοια, επιτυγχάνοντας το εντελώς αντίθετο αποτέλεσμα, να αρνούνται τον Χριστό της κρίσης και της κατάκρισης. Οι ψυχές διψάνε την αγάπη του Χριστού, το ύδωρ εκείνο που ζωοποιεί, συγχωρεί, καταπραΰνει τους πόνους, διψάνε για τον Χριστό της σωτηρίας, της Σταυρωμένης αγάπης…».

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην οδυνηρή εμπειρία των τελευταίων μηνών, λόγω της πανδημίας: «Όπως είδαμε ανθρώπους να χειροκροτούνται, όταν νίκησαν την αρρώστια και βγήκαν από τις Εντατικές, έτσι κι εμείς σήμερα βγαίνουμε από την εντατική της υπομονής στον προθάλαμο της χαράς. Από την πρώτη στιγμή σταθήκαμε υπεύθυνοι για την ζωή κάθε ανθρώπου, υπερασπιστήκαμε τη ζωή συνειδητά, γιατί είναι δώρο Θεού και δεν θα έπρεπε κανείς εξαιτίας μας να μπει στην βάσανο της ασθενείας. Συνειδητά εισήλθαμε στην Εντατική της υπομονής. Πονέσαμε. Κλάψαμε, αλλά αντέξαμε όλοι μαζί. Τώρα είναι η ώρα της ιεραποστολής, να σπείρουμε και πάλι τον λόγο του Θεού και να παρηγορήσουμε ψυχές, να επανασυγκροτήσουμε τις ενορίες μας, να ξαναδώσουμε δύναμη στη ζωή της Εκκλησίας, γιατί όλοι εμείς είμαστε η Εκκλησία. Να

γνωρίζουμε ότι δύσκολες στιγμές θα έρθουν και πάλι. Μακάρι η αρρώστια να φύγει, θα έρθει, όμως, ο πόνος της ανεργίας και άλλης δοκιμασίας. Ο Χριστός ζητά από εμάς να διαλεχθούμε με την σύγχρονη κοινωνία, όπως Αυτός διαλέχτηκε με την Σαμαρείτιδα. Έχουμε την αλήθεια και δεν φοβόμαστε. Ζούμε το θαύμα της Ευχαριστίας και θα συνεχίσουμε να το λειτουργούμε και με ιεραποστολικό ζήλο φέρνουμε στους ανθρώπους το άγγελμα του Αναστάντος Χριστού, του Νικητού του θανάτου».

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε τον Αγιασμό της επαναλειτουργίας του Κέντρου Σίτισης του Μητροπολιτικού Ναού «ΔΟΣ ΗΜΙΝ ΣΗΜΕΡΟΝ», καθώς και όλων των Σπιτιών Γαλήνης της Τοπικής μας Εκκλησίας, καλώντας σε συστράτευση για την αντιμετώπιση των αυξημένων αναγκών της εποχής.